

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315201412
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2315201412.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: S. E., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXXX, proti žalovanej: Z. N., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom K., o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 6. novembra 2017, č.k. 5C/80/2015-242, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu zamieta.
- II. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanej povinnosť vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu číslo súpisné XXXX, postaveného na parcele č. 374/15 v k.ú. K., zapísaný na Okresnom úrade O. katastrálny odbor na LV č. XXXX a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že pôvodný žalobca Mesto Sereď podal dňa 27.1.2015 žalobu o vypratanie bytu vo vlastníctve Mesta K. č. XX, vchod X., X.. poschodie, ulica M. č. XXXX/X, bytový dom č. súpisné XXXX, zapísaný na LV č. XXXX žalovanou, z dôvodu, že nájomná zmluva č. 243/2014 uzatvorená medzi Mestom Sereď a žalovanou skončila dňa 31.12.2014. Mesto Sereď vyzvalo žalovanú k vyprataniu bytu výzvou, na ktorú však žalovaná nereagovala. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 151 ods. 1 CSP, podľa § 126 ods. 1 OZ, § 710 ods. 2 OZ, podľa článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa § 3 ods. 1, 2 OZ. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že Mesto Sereď a žalovaná uzatvorili dňa 20.5.2014 nájomnú zmluvu na dobu určitú na jednoizbový byt č. XX, vchod č. X, X. poschodie, ul. M. č. XXXX/X, K.. Podľa článku VIII.1 nájomnej zmluvy, táto zaniká uplynutím doby, na ktorú bola uzatvorená. Podľa článku VI.2 nájomnej zmluvy nájomca je povinný uvoľniť predmet nájmu a protokolárne ho odovzdať prenajímateľovi v stave, v akom ho prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie v deň skončenia nájomnej zmluvy. Mesto Sereď výzvou zo dňa 13.1.2015 vyzvalo žalovanú na vypratanie bytu do 5 dní od doručenia výzvy, ktorú žalovaná prevzala dňa 14.1.2015, teda byt mala vypratať do 19.1.2015. Z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 16.5.2017 okres O., obec K., katastrálne územie K., vyplýva, že vlastníkom predmetného bytu je súčasný žalobca a to titulom nadobudnutia Z 1797/17 - osvedčenie o vykonaní dobrovoľnej dražby dňa 13.4.2017, N 51/2017, Nz 10716/2017, NCRIs 10933/2017 z 29.3.2017, č.z. 553/17. Z listu žalovanej, ktorý nie je datovaný a je adresovaný Mestu Sereď vyplýva, že žalovaná namietala postup Mesta Sereď v súvislosti s dražbou bytu. Súd v tomto konaní skúma dôvodnosť nároku žalobcu na vypratanie bytu na základe skutočností, ktoré predchádzali predmetnej dražbe, pričom aktívnu legitimáciu žalobcu má súd za preukázanú z LV č. XXXX. Súd skúmal, či došlo k skončeniu nájmu medzi Mestom Sereď a žalovanou, či nájom stále trvá a zistil, že Mesto Sereď uzatváralo opakovane nájomné zmluvy so žalovanou na dobu určitú. Mesto Sereď malo a stále má pohľadávku voči žalovanej z titulu nájomného. Súd mal za

to, že pri skončení nájmu je obec povinná postupovať tak, aby skončenie nájmu nevedlo u osoby, ktorá je v ťažkej životnej situácii k bezdomovstvu. Mesto Sereď malo, i keď nie z titulu nájmu na dobu určitú, ale z titulu svojej povinnosti zo Zákona o obecnom zriadení a z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd poskytnúť žalovanej a jej synom aspoň náhradné ubytovanie. Následne bol však byt prevedený na súčasného žalobcu, ktorého mesto neupovedomilo o všetkých skutočnostiach, ktoré sa viažu k bytu. Súčasný vlastník sa tak ocitol v neriešiteľnej situácii, kedy žalovaná absolútne odmieta vec riešiť, nehradí náklady spojené s prevádzkou bytu. Nepredložila súdu požadované dôkazy, nedostavila sa na pojednávanie, súdne konanie prebieha už vyše dvoch rokov, pričom žalovaná mala dostatok času na zabezpečenie si náhradného ubytovania. Zo správania žalovanej vyplýva, že práve táto postupuje v rozpore s § 3 ods. 1, 2 OZ, kedy sa odmietla korektne dohodnúť so súčasným vlastníkom na riešení vzniknutej situácie. Žalobca dobrovoľne nad rámec svojich zákonných povinností jej ponúkol náhradné ubytovanie, ktorú ponuku nevyužila. S riešením situácie žalovanej čiastočne mohli pomôcť aj jej synovia, ktorí v čase vyhlásenia tohto rozsudku mali 22 a 18 rokov. Súd vyhodnotil kolíziu práva žalovanej na obydlie s vlastníckym právom žalobcu v prospech práva žalobcu a to s ohľadom na uvádzané skutočnosti a zaviazal žalovanú, aby predmetný byt vypratala a určil jej lehotu 30 dní, ktorá z pohľadu trvania súdneho konania, kedy mala žalovaná dostatok času na zabezpečenie si náhradného ubytovania s ohľadom na hroziace škody na strane žalobcu a potrebu zabezpečenia bývania pre matku žalobcu, sa javí ako lehota primeraná. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 257 CSP, pričom ako dôvod hodný osobitného zreteľa vyhodnotil súčasný zdravotný stav žalovanej a prihliadol na jej sťažnú finančnú situáciu a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že sudkyňa bola ovplyvňovaná žalovaným, konala na základe jeho vymyslených informácií, ktoré sa nezakladali na pravde, rozhodovala bez jej prítomnosti, pričom doklady o jej práceneschopnosti a o nedostatku finančných prostriedkov na právnikov, mala k dispozícii. Nie je tiež pravda, že si pred policajtami prevzala papier, na ktorom bola ponuka náhradného ubytovania. Žiadny papier nečítala, žalovaný hodil nejaký papier na zem a odišiel. Žiada preto, aby bolo vytyčené nové pojednávanie a to sudcom bez zaujatosti, podáva námietku voči tomu, že nepredložila dostatočné doklady na jej ospravedlnenie z neúčasti. Jasne napísala, že nevie doložiť potrebné doklady, nakoľko nie je schopná v jej stave tieto predložiť, rozsudok považuje za rozporný s právom sa hájiť, a to nie z dôvodu neochoty, či vyhnúť sa účasti, ale zo závažných zdravotných dôvodov, ktoré doložila a neboli akceptované.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná uvádza nepravdy, náhradné ponúknuté ubytovanie jej doručil za prítomnosti svedka N. H. vo večerných hodinách dňa 5.10.2017. Žalovaná hodila list na zem a až na pokyn jedného z príslušníkov list zodvihla a zobrala si ho. Súdny spor viedlo Mesto Sereď od roku 2015. On byt kúpil v dražbe v apríli 2017. Odvtedy ani raz žalovaná nevyvinula ani len snahu prísť na súdne pojednávanie. Vec prejednávajúcu sudkyňu videl jedenkrát v živote na súde, na pojednávaní. Nikdy ju nijako inak nekontaktoval, ani nestretol. Byt kúpil v dobrej viere pre svoju matku N. E. a rád by, aby sa ešte počas svojho života do bytu mohla aj nastáňovať, nakoľko jej zdravotný stav nie je najlepší a tieto účelové prieťahy vystáňovania žalovanej uberajú na psychike jeho matky. Žalovaná nechce riešiť svoju situáciu. Ak by o riešenie mala záujem, určite by sa našlo riešenie a celý prípad by sa takto dlho nepreťahoval. Navrhol rozsudok potvrdiť.

4. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 5C/80/2015 je určenie povinnosti žalovanej vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, postaveného na parcele č. 374/15 v katastrálnom území K., zapísaný na Okresnom úrade O. katastrálny odbor na LV č. XXXX a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil žalovanej povinnosť byt vypratať a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu Mesto Sereď dňa 20.6.2014 uzatvorilo so žalovanou nájomnú zmluvu pod č. 243/2014, na základe ktorej prenajali žalovanej byt č. XX, pozostávajúci z jednej izby a príslušenstva, na dobu určitú od 1.7.2014 do 31.12.2014. Napriek tomu, že nájomná zmluva sa skončila dňa 31.12.2014, žalovaná predmetný byt nevypratala a žalobcovi neodovzdala. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 13.1.2015, doručenou žalovanej dňa 14.1.2015, túto vyzval k vyprataniu a odovzdaniu bytu. V priebehu konania sa vlastníkom predmetného bytu stal žalobca a to na základe výkonu dobrovoľnej dražby dňa 29.3.2017. Uznesením zo dňa 14. júna 2017, č.k. 5C/80/2015-111, súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Mesto Sereď, vstúpil nový žalobca S. E., nar. XX.X.XXXX. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel. Voči uvedenému rozsudku sa žalovaná odvolala.

8. V priebehu odvolacieho konania žalobca listom zo dňa 10.1.2019, doručeným odvolaciemu súdu dňa 10.1.2019 oznámil, že žalovaná Z. N. a jej syn, jeho byt č. XX v K., na ulici M. XXXX, vchod X vypratali a opustili dňa 5.11.2018.

9. Žalobca na výzvu súdu, aby oznámil, či na podanej žalobe o vypratanie bytu trvá, keďže oznámil, že došlo k splneniu povinnosti uloženej napadnutým rozsudkom nereagoval.

10. Odvolací súd vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam mal za to, že s prihliadnutím k oznámeniu žalobcu, že žalovaná dobrovoľne splnila povinnosť uloženú jej napadnutým rozsudkom a predmetný byt vypratala, je dôvodné považovať žalobu za nedôvodnú a preto napadnutý rozsudok podľa ust. § 388 CSP zmenil a žalobu zamietol.

11. O nároku na náhradu trov tohto konania teda prvoinštančného i odvolacieho, odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP, za použitia ust. § 255 ods. 1 CSP a tiež § 257 CSP, keď mal za to, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v konaní úspešnej strane sporu. Žalovaná v tomto konaní bola úspešnou stranou, keď žaloba bola zamietnutá. Takže žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania. Avšak odvolací súd s prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti daného prípadu mal za to, že žalovaná sa z bytu dobrovoľne vysťahovala až po podaní odvolania, v dôsledku čoho mal za to, že konanie sa viedlo dôvodne, nakoľko k dobrovoľnému vysťahovaniu došlo až po takmer štyroch rokoch od podania žaloby a nebolo by spravodlivé od žalobcu žiadať ešte aj náhradu trov konania žalovanej. V prípade, ak by bol žalobca na dobrovoľné vysťahovanie zareagoval a bol by zobral žalobu späť, v konaní by bol považovaný za úspešnú stranu sporu a vznikol by mu nárok na náhradu trov konania. Toto svoje dispozičné právo so žalobou však nevyužil, preto odvolací súd musel žalobu zamietnuť a tak sa stala v konaní úspešnou stranou žalovaná.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).